

1922-12-28

AFSENDER

Maria Mogensen

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Helsingør

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Ny Carlsbergfondets arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

Overlegen, givet mig Befaling til
at tage til Kbhvn. paa Fredag
og blive derinde 1 Uge. Det er hans
Jnske, at jeg i denne Tid skal være
paa Høve dels i mit Hjem og dels
med mit Arbejde. Derfor beder han
mig indtrængende om atter at
komme herud 14 Dage. Dette
tor jeg ikke modsætte mig mest,
fordi han siger, at jeg, om jeg ly-
der hans Raad, da forventelig vil
komme tilbage til Glyn. med saa
gode Kræfter, som jeg ikke har
kendt til i de sidste 20 Aar.
Jeg vil alligevel ligefrem komme
tilbage med Hestekræfter, at jeg

brander efter at blive lagt i Selen,
og at jeg skal skide saa godt som
nogen Arbejdshent, behøver jeg jo
neppe at tilføje. —
Dermed kært Vsk for Døgen
om min gamle Heire. Det var
da godt at den saa Dagens Lys
medens Tid var, paa Skummeke
har vel ogsaa kendt deres Fader
saa godt som Prof. Steenstrup.
Jeg synes, det er saa mærkeligt at
se deres Faders Ansigt i alle Alder.
Det kunde, jeg har at, sige mod
Døgen er det første Billede,
der for mig staaer det ganske
Billede (thi det paa samme Jys
som det her omtalte) saa lang

mere karakterisk. Deres Fader ser
jo nok noget „brøsig“ ud for Dem,
møder, der ikke kender ham,
men for mig har han paa dette
Billede just sit bedste Udtryk.
Ak ja, hvor holder jeg dog meget af ham!
Laa slutter jeg disse Linier med
at ønske alt godt for Dem, kære
H. Jacobsen, for Deres Kunstner og
for Deres lille Dage, jeg længes saa
meget efter at se hende, thi jeg
følger hendes Udvikling i mine Tan-
ker og er saa glad over, hvad
De skrev til mig om hendes.
De og Deres Kunstner vil nok faa
glæde af hende. — Hengivenhed!
Deres trofaste og takn. Mariadrogensen.

Kære H. Jacobsen! Min Kæreste Viden
og Tak for Deres og Deres Kunstners ven-
lige Julehilsen; jeg blev saa glad for
den. — Medens jeg skriver Dem og Jfgr.
dette Brev til, dækker mit Hjerte
som en Lammehale, thi — nu
kommer jeg mig. Mine Øjne er
virkelig helt gode og tro mig, de
har været syge. Min Loin er lige-
ledes normal, og mit Hjerne-
straalende, det er det, der end-
nu mangler, er kun lidt Kraf-
ter og saa lidt Færd — thi,
mager som en Hønsesteg, det
skylder jeg Sandheden at sige,
at jeg er. — Gaar alt vel, kære